

stå for hr. Tom Behnkes egen regning. Det er ikke, fordi jeg vil stå frem og modsige den fortolkning, for jeg mener ikke, at jeg har tilsluttet mig det, hr. Tom Behnke har sagt, fordi jeg ikke hver gang har været oppe og modsige det. Så det bliver også mit sidste ord nu, uanset hvad hr. Tom Behnke siger her bagefter.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er selvfølgelig ærgerligt, at vi ikke kan provokere fru Margrete Auken, men så må vi jo undvære svaret på, hvem det er, der heroppefra har talt om et ubegrænset beløb. Jeg har da ikke hørt, at der er nogen, der har talt om, at der skulle gives et ubegrænset beløb til amerikanske advokater. Det er heller ikke det, der ligger i det alternative forslag – mig bekendt. Det er et forslag om 1,3 mio. kr., og derfor er det selvfølgelig for nu at bruge et godt og ligefremt udtryk fuldstændig demagogisk, når fru Margrete Auken påstår, at der er nogle, der heroppefra har agiteret for et ubegrænset beløb til amerikanske advokater. Det har kort sagt intet med virkeligheden at gøre.

Så vil jeg godt sige til fru Margrete Auken, at det da er fuldstændig rigtigt, at fru Birthe Hansen talte i Folketinget, fordi fru Ebbe Strange ikke var til stede, men hun talte altså på SF's vegne. Det sagde hun faktisk i starten af sin ordførertale.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg måske nok synes, at hvis et medlem af Folketinget – i dette tilfælde hr. Tom Behnke – går op og konkluderer noget i en sådan sag og oven i købet takker regeringen for, at den er enig i dette, og det så er det stik modsatte, regeringen mener, ville det være på sin plads, at man fra regeringen sagde: Det, som hr. Tom Behnke dér siger, er ikke noget, vi står inde for. Det synes jeg ville være rimeligt, og det vil måske fremme forståelsen, hvis det sker fremover.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først og fremmest vil jeg gerne takke det store flertal i salen og i Retsudvalget, der på ny har fundet regeringens linje i denne ulykkelige sag rimelig og rigtig.

Efter afstemningen i dag er vejen nu banet for, at Finansudvalget kan give sin tilslutning til aktstykket og dermed afslutte sagen på en efter regeringens opfattelse storsindet måde, da statsbidraget alene ydes ud fra rent kulancemæssige betragtninger.

Jeg har noteret mig de bemærkninger, som hr. Bjørn Elmquist fremsatte om i aktstykket at ind sætte en ekstra sikring af, at staten kun betaler de udgifter, som et stort flertal her finder rimelige og rigtige. Det er jeg enig i.

Regeringen vil snarest genfremsende aktstykket med de nævnte justeringer. Det er regeringens håb, at Finansudvalget så hurtigt kan give sin tilslutning. Der er i alt besvaret næsten 200 spørgsmål i sagen. Den må siges at være godt belyst.

Når Finansudvalgets tilslutning foreligger, kan tavlen vaskes ren, og det vil sige, at registrering af hr. Lisborg som søn og arving efter en ham ubeslægtet mand kan blive slettet. Derefter kan hr. Lisborg, hvis han ønsker det, med den danske faderskabsdom i hånden for egen regning søge at opnå arv efter sin far og farbror.

I betænkningen fra Retsudvalget har Fremskridtspartiet hævdet, at aktstykket ikke giver hr. Lisborg mulighed for at få sin egen advokat i New York. Det er ikke rigtigt. Jeg skal opfordre til på ny at læse svarene på spørgsmål nr. 4 til Retsudvalget, men også svarene på spørgsmål 7, 8 og 14.

Det forhold, som advokater i New York ønsker afklaret, inden de eventuelt påtager sig sagen, er følgende: Er der alene tale om sletningen i det forkerte bo, som er en meget simpel sag, bl.a. fordi alle forarbejderne sådan set er gjort, eller vil hr. Lisborg for egen regning føre en meget kompliceret arvesag i New York? Det har udenrigstjenesten selvsagt ikke kunnet udtale sig om til nogen, heller ikke til advokater i New York. Kun hr. Lisborg kan sige, hvad han vil gøre for egen regning. Men jeg kan da tilføje, at amerikanske advokatfirmaer normalt gerne fører arvesager om store beløb mod at få en ofte betydelig andel af den arv, der så eventuelt opnås til sin tid.

Det er nok i denne sag en komplicerende faktor, hvis hr. Lisborg for egen regning vil føre arvesag i New York, at boet i USA efter hans biologiske far, Joseph L. Ritter, var meget lille. Det var kun på godt 4.000 \$. Desuden er dette lille beløb forlængst ført ud af USA. Der er således ingen værdier i boet efter Joseph L. Ritter i USA, som kan betale en amerikansk advokat.

Jeg glæder mig over, at sagen nu kan afsluttes. Jeg vil for en sikkerheds skyld sige til hr. Søndergaard, at man altså ikke kan slutte fra, at der ikke bliver sagt fra, ikke bliver modsagt, til, at man er enig. Jeg vil sige, at i denne sag ville det være helt uoverkommeligt at korrigere alt det forkerte, som hr. Tom Behnke har sagt.